

Mondelinge vraag van Marie-Rose Alen (N-VA) over woninginbraken in Limburg

Mevrouw Marie-Rose Alen:

Beste gedeputeerde, collega's. Niet de krant deze keer maar wel het TVL Nieuws. Naar aanleiding van een TVL nieuwsbericht: "Het aantal woninginbraken in Limburg stijgt". Dat was op TVL op vrijdag 14 oktober. Vermits het op het ogenblik de week is van de Veiligheid had ik toch graag een antwoord op een aantal vragen.

In Vlaanderen, maar ook in België in het algemeen, kent het aantal woninginbraken een daling. In Limburg daarentegen blijkt een omgekeerde tendens. Men noemde daarom Limburg "de slechtste leerling van de klas".

Voor 2015 stelt de federale politie in Limburg niet minder dan 3 787 inbraken vast, verneem ik. Verdeel je dat over 365 dagen op jaarbasis –dat is al een stijging van 3,75% ten opzichte van 2014– dan is dat meer dan 10 inbraken per dag. Wat denkt u als gedeputeerde bevoegd voor onze Limburgse veiligheid over dit fenomeen? Hoe verklaart u dat?

In uw beleidstoelichting van 2015 staat: "In 2016 willen we de Vlaamse en federale overheid ertoe bewegen om inbraak structureel aan te pakken met een politiekeurmerk Veilig Wonen. Ik heb begrepen dat het zou zijn naar een voorbeeld van Nederland. Met wat we nu weten, namelijk dat zowel in kleinere gemeenten als in grotere steden de inbraken toenemen, klinkt deze verklaring, vind ik, nogal raar, zelfs sarcastisch. Wat is het probleem? Waar blijven de structurele maatregelen?

Ten slotte. In die reportage hoor ik dat sommige steden en gemeenten weldegelijk heil zien in preventie en controle. Bijvoorbeeld door meer nachtelijke controles, ANPR-camera's op strategische plaatsen –camera's met nummerplaatherkenning– enz. Is het nu de bedoeling dat de 44 Limburgse gemeenten, oftewel verbonden met 18 politiezones, elk op zich het warm water gaan uitzoeken voor hun grondgebied? Dus kijken: wat is voor ons het beste? Wat is uw rol hierin als gedeputeerde voor Veiligheid? Zijn er trouwens vanuit het provinciebestuur nog plannen om camera's te plaatsen?

De heer Ludwig Vandenhove:

Ik ga met de laatste vraag beginnen. Ik kan daar spijtig genoeg relatief weinig aan doen. De bevoegdheid van de provincie en van een gedeputeerde op het vlak van Veiligheid is eerder beperkt. Ik kijk achter mij, naar de gouverneur die regelmatig de politiezones en de korpschefs samenbrengt, samen met de arrondissementscommissaris. Uiteindelijk kunnen we dingen voorstellen, suggereren maar is het vooral de autonomie van de politiezones.

Wat uw punctuele vragen betreft. De cijfers zijn de cijfers. We zullen ze u schriftelijk bezorgen. Ik kan u meedelen dat er dit jaar –dat doet geen afbreuk aan de cijfers die u opgesomd hebt– een dalende tendens is. Dat is een goede zaak. We zullen de cijfers bezorgen.

Wat uw tweede vraag betreft inzake de structurele maatregelen. Ik denk dat er in 2012, trouwens ook onder voorzitterschap van twee gouverneurs –Antwerpen en Limburg–, in Antwerpen op initiatief van de procureur-generaal van het Hof van Beroep effectief een aantal structurele voorstellen gedaan zijn. Daar is ook een goed boek rond gepubliceerd. Ik raad u aan van het op te snorren. Daar staan een aantal structurele voorstellen in, zowel naar de politiezones alsook naar de gerechtelijke wereld toe. Uiteraard mensen op het terrein, zowel gerechtelijke sector als de politiekorpsen en uiteraard ook de gouverneur in zijn bestuurlijke bevoegdheden, houden zich daarmee bezig en proberen dat ook zo goed mogelijk uit te voeren.

U maakt de vergelijking met Nederland qua woninginbraken. U hebt gelijk. Ik denk dat ik in mijn vorig leven ettelijke keren heb voorgesteld dat we veel meer preventief zouden moeten optreden op het ogenblik dat mensen bouwen, een bouwvergunning aanvragen. Ik weet dat er sommige gemeenten zijn die, als er een bouwaanvraag is, de burger adviseert. Ik zou u willen aanraden om via de politie van Hasselt, die hebben een heel interessante brochure uitgegeven –niet zelf gemaakt– waarin ze eigenlijk een samenvatting geven van allerlei kleine maatregelen, maar ook technisch met merken erbij –de goede producten bij manier van spreken zonder reclame te maken– die ze bezorgen aan iedereen die een bouwaanvraag doet. Ik denk dat we dat soort goede praktijken moeten overnemen. Het is correct: in Nederland wordt dat wettelijk opgelegd. Wij zouden dat in Vlaanderen, het is een decretale bevoegdheid vermits het over gebouwen gaat, effectief ook moeten doen.

Wat die preventie betreft. Ik deel daar eerlijk gezegd niet uw optimisme. Ik weet dat ik vlak voordat onze medewerker vertrokken is naar Hasselt in het kader van het project Intrafamiliaal Geweld nog eens bevraging gedaan heb bij de politiekorpsen en de steden en gemeenten. Ik moet u spijtig genoeg meedelen, dat is een persoonlijke uitspraak die ik doe, dat ik vaststel dat de preventiecampagnes eerder afgebouwd worden dan dat ze toenemen. Dat heeft natuurlijk te maken met het feit dat de politie tegenwoordig met alles belast wordt en dat veel burgers denken dat tegenwoordig achter elke hoek een terrorist staat en geen potentiële inbreker meer. Maar goed, de situatie is wat ze is. Ik denk effectief dat het zou lonen om veel meer nog op preventie in te zetten. Maar goed, wij hebben daarin geen bindende bevoegdheid.

Wat de camera's betreft. Ere wie ere toekomt. Ook al mag hij hier niks zeggen. Het is inderdaad onder impuls van de gouverneur dat er initiatieven genomen zijn om vanuit de provincie de politiezones te stimuleren om zoveel mogelijk van die ANPR-camera's te installeren. Er zijn er op dit moment –ik zal u de lijst laten overmaken dan hebt u ze volledig- 21 operationeel en er zijn er nog 15 gepland. Het is inderdaad de verdienste van de gouverneur dat hij gezorgd heeft dat er een centraal systeem is waarop effectief die camera's aangesloten zijn en waarvan ook centraal kan gebruikgemaakt worden door de verschillende politiezones. Ik denk dat ik daarmee punctueel op uw vragen geantwoord heb. Ik ga u die cijfers enerzijds en de camera's anderzijds bezorgen.

Mevrouw Marie-Rose Alen:

Ik dank u voor uw antwoord maar ik begrijp daaruit toch dat de politiezones volledig onafhankelijk handelen in functie van eigen behoeftes en dat u als gedeputeerde enkel het overzicht krijgt van de verschillende zones, maar dat er behalve het inventariseren verder niets mee gebeurt. Dat lijkt me weldegelijk handig voor die statistieken, maar dat kan ook iedere ambtenaar doen. Dan is mijn vraag: waarom hebben wij een gedeputeerde van Veiligheid?

De heer Ludwig Vandenhove:

Mijn collega's en mijn personeel die mij de laatste dagen hebben zien rondschieten in dit huis hier, hebben mij ettelijke keren horen zeggen wat u nu zegt, en niet alleen over veiligheid. Dat is inderdaad dat in Vlaanderen tegenwoordig...

De voorzitter:

Laat het ons over veiligheid houden.

De heer Ludwig Vandenhove:

Dat is niet alleen voor de gedeputeerden zo. Als je naar vergaderingen gaat en je ziet daar politici zitten –of dat nu schepenen zijn of gedeputeerden of andere politieke mandatarissen- dan stel ik inderdaad vast dat deze in dit Vlaanderenland steeds minder te zeggen hebben en dat het de mensen zijn waar niet voor gekozen moet worden, die steeds meer te zeggen hebben. Ik ben daar zeer duidelijk in. Ik geef dat ook toe. Ik probeer daar elke dag, in elke vergadering op mijn manier tegen te vechten.

Mevrouw Marie-Rose Alen:

Ik dank u.

De voorzitter:

Mevrouw Alen, slotwoord.

Mevrouw Marie-Rose Alen:

Ik heb het woord gelaten aan de gedeputeerde himself. Daarmee is het allemaal gezegd, denk ik.

De voorzitter:

Mooie afronding.